

Przykład kontroli zgodności z rozporządzeniem transportowym (ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1/2005)

Rozporządzenie UE w sprawie transportu zwierząt

Rozporządzenie UE w sprawie transportu (ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1/2005) określa przepisy regulujące transport żywych zwierząt kręgowych. Ustanawia ono warunki transportu, które muszą być spełnione w celu ograniczenia negatywnych konsekwencji dla dobrostanu zwierząt i zapobiegania cierpieniu.

Niniejszy arkusz informacyjny zawiera przykład tego, jak przeprowadzić kontrolę zgodności z przepisami.

Przykład transportu transgranicznego w UE

Celem inspekcji weterynaryjnej było stado składające się z 7300 samic indyków w wieku 17 tygodni i masie ciała około 11 kg. Kontrola odbyła się na fermie w Danii przed wyjazdem i została przeprowadzona w listopadzie 2023 roku. Miejscem docelowym transportu była niemiecka rzeźnia. Podróż trwała łącznie 8 godzin, wliczając w to obowiązkową przerwę dla kierowcy. Plan opróżnienia kurnika zakładał załadunek dwóch pojazdów indykami jednego wieczoru, a następnie kolejnych trzech pojazdów następnego wieczoru. Każdy transport składał się z ciężarówki z przyczepą o tej samej wielkości. Pojemniki na indyki były ułożone w stopy o wysokości 6 i głębokości 5 pojemników, w sumie 30 pojemników na każdej ciężarówce.

Ferma indyków -7300 samic indyków w wieku 17 tygodni i masie ciała około 11 kg.

Kontrola transportu - krok po kroku

Zaladunek indyków miał rozpocząć się o godzinie 18:00. Jednak punkt początkowy może być dość elastyczny, więc inspektor weterynaryjny przybył na miejsce o godzinie 17:10. Po przybyciu na miejsce inspektor weterynaryjny przedstawiła się właścicielowi, kierowcy i zespołowi odławiającemu oraz cel kontroli.

Następnie rozpoczęła się inspekcja. Inspektor weterynaryjny postępował zgodnie z listą kontrolną, która zawierała listę wymogów do skontrolowania. Dla każdego z wymogów podano: odniesienie do tekstu rozporządzenia, opis tego co należy kontrolować oraz informację, czy kontrola danego elementu została uznana za zadowalającą/niezadowalającą lub negatywną.

Sprawdzanie dokumentów przewozu

Kierowca ciężarówki był na miejscu, gdy przybył inspektor weterynaryjny. Inspektor weterynaryjny sprawdził jego dokumenty przewozu (dziennik podróży zwierzęcia (AJL), planowaną podróż, autoryzację firmy transportowej, homologację pojazdu i świadectwo kwalifikacji kierowcy.

Sprawdzanie dokumentów przewozu

©ANIVET

Przykład kontroli zgodności z rozporządzeniem transportowym (ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1/2005)

Kontrola transportu - krok po kroku

2. Sprawdzanie stanu pojazdu

Sprawdzono konstrukcję i stan pojazdu, aby upewnić się, że jest on odpowiedni do transportu indyków. Pojemniki w pojeździe zostały sprawdzone pod kątem odpowiedniej wentylacji, przydatności do czyszczenia/dezynfekcji oraz tego, czy podłoga była solidna i pozbawiona ostrych krawędzi. Kierowca wyjaśnił i pokazał, że najbardziej zewnętrzna krawędź pojemnika została wygładzona, aby uniknąć uszkodzenia indyków podczas wkładania ich do pojemników. Podłoga była solidna, dzięki czemu odchody nie spadały do niżej umieszczonych pojemników. Skontrolowano zaslony i sposób ich przymocowania do boków, aby upewnić się, że indyki były chronione przed trudnymi warunkami pogodowymi podczas transportu. Sprawdzono pojemniki, upewniając się, że są na swoim miejscu i solidnie zamknięte. Sprawdzono wymóg umieszczenia z tyłu pojazdu znaku ostrzegającego innych użytkowników drogi, że na pokładzie znajdują się żywe zwierzęta.

Po lewej: podłoga w pojemnikach; Po prawej: zaslony w pozycji przechowywania

3. Łapanie indyków

Procedura polegała najpierw na zebraniu indyków do specjalnej mobilnej platformy zintegrowanej z ładowarką kołową. Następnie ładowarka z platformą przejechała (ok. 200 m) do pojazdu, a indyki były ręcznie ładowane z platformy do pojemników. Inspektor weterynaryjny postępował zgodnie z tą procedurą dla wielu stad.

Zaganianie indyków na platformę było wykonywane przez 5-6 łapaczy idących za indykami i kolyszących dużymi żółtymi plastikowymi workami. Po dotarciu do platformy, niektóre ptaki były popychane dalej do środka platformy przez jednego łapacza, stojącego z boku, poprzez umieszczenie jednej ręki wokół szyi, aby kierować ptakiem, podczas gdy druga ręka pchała go od zady. Platforma została zaprojektowana jak kojec, z przednią ścianką zdejmowaną podczas umieszczania indyków i zakładaną ponownie, gdy platforma jest już pełna.

Zgarnianie indyków na platformę zintegrowaną z ładowarką kołową

Inspektor sprawdziła, czy łapacze nie gromadzili zbyt wielu indyków na platformie tj. czy każdy ptak mógł stać na podłodze bez bycia ściśniętym oraz czy proces ten odbywał się bez niepotrzebnego stresowania indyków. Sprawdziła również, czy indyki nadawały się do transportu (patrz sekcja "6. Zdarność do transportu").

Pelen ładunek indyków na platformie, gotowy do opuszczenia fermy oraz załadunku na samochód

Przykład kontroli zgodności z rozporządzeniem transportowym (ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1/2005)

Kontrola transportu - krok po kroku

4. Zdarność do transportu

Przed załadunkiem indyków inspektor weterynaryjny zapytała właściciela fermy, czy usunął indyki, które nie nadawały się do transportu. Inspektor obserwowała indyki zarówno podczas procesu umieszczania ich na platformie jak i w pojemnikach na samochodzie transportującym. Szukała martwych ptaków i tych wykazujących oznaki choroby lub obniżonego dobrostanu, w tym indyków ze złamanymi skrzydłami/nogami lub obrażeniami.

5. Załadunek indyków

Platforma z indykami została podniesiona tak, aby łapacze znajdowali się w jednej linii z naczepą, która miała zostać załadowana. Inspektor sprawdziła, w jaki sposób łapacze obchodzili się z indykami podczas ręcznego załadunku ptaków do pojemników na pojeździe. Obejmowało to sprawdzenie, czy łapacze:

- Podnosili tylko jednego indyka
- Używali obu rąk; jedna ręka częściowo podtrzymywała ciało, chwytając pod udem, jednocześnie utrzymując skrzydło we właściwym miejscu, podczas gdy druga ręka powinna przytrzymywać drugie skrzydło przy ciele
- Ostrożnie i dokładnie umieszczali indyki w pojemnikach, jednocześnie sprawdzając, czy żaden indyk nie wypadł z powodu umieszczenia go zbyt blisko otworu.

©ANIVET

Manuel ładuje indyki z platformy do pojemników w naczepie pojazdu.

6. Pojemniki

Sprawdzono gęstość obsady w pojemnikach. Podczas, gdy łapacze ładowali indyki, inspektor weterynaryjny liczył liczbę indyków załadowanych do każdego pojemnika. Dokonano tego w przypadku kilku pojemników. Łącznie do każdego pojemnika załadowano 27 indyków, przy czym 15 załadowano z jednej strony, a 12 z drugiej strony pojazdu. Kierowca poinformował, że w każdym pojemniku mogą znajdować się maksymalnie 33 indyki. Wysokość pojemników wynosiła 36 cm. Inspektor weterynaryjny sprawdził, czy indyki były w stanie wygodnie siedzieć z głową trzymaną w naturalnej pozycji po załadunku.

Indyki w pozycji siedzącej po załadunku do pojemników.

Dodatkowe informacje

Kontrola przepisów transportowych powinna zawsze obejmować załadunek, co najmniej jednego pełnego pojazdu. W tym przypadku załadunek rozpoczął się o godzinie 18:00 i został zakończony o godzinie 19:45, kiedy ciężarówka była w pełni załadowana i gotowa do podróży. Dwa dni przed opisaną inspekcją przeprowadzono kontrolę weterynaryjną stada, która jest wymogiem prawnym dla każdego transportu drobiu przez granice (ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/688).

Lista kontrolna inspekcji (duńska) używana podczas inspekcji jest dostępna na żądanie.